Година IV. гр. Плѣвенъ 15 Мартъ 1897 год. Брой 9

ПЛѢВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. *„Плѣвенски Гласъ“* ще излиза всѣка сѫббота. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителственни и частни обявления на всѣка дума по 5 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за публикуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плѣвенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Рѫкописи се връщатъ, ако бѫдѫтъ платени. Обявленията на г. Приставитѣ по 3 ст. на дума.—Единъ брой 20 ст.

Отъ редакцията

Редакцията на „Плѣвенски Гласъ“ има нужда отъ единъ агентъ за събирание абонамента съ гаранция.

НАУЧНОЕ УБОЗРѢНИЕ

Подписанная цѣна: на годъ **Семь** рублей (за границу Десять руб). Полгода Четыре руб. четверть года Два руб. При обращеніи въ редакцію допускатся разсрочка по рублю въ мѣсецъ. Народнымъ учителямъ у учительницамъ, Фельдшерамъ и Фелдшерницамъ.

Уступка (пять рублей въ годъ, съ разсрочкой по желанію).

Адресъ ред. и главн. контору: С.—Петербургъ, Екатеринская ул. д. 6 кв. 8.

Журналъ выходимъ 15 числа каждого мѣсеца

Ред.—Изд. Д-ръ Философіи **М. Филипповъ**.

гр. Плѣвенъ, 15 Мартъ 1897 год.

Опозицията и правителството.

Като свършиха всичкитѣ патрони, които отъ двѣ години и повече се пущахѫ срѣщу днешното народно правителство, и като видѣха, че всичкитѣ имъ заряди излѣзохѫ ялови, народа, когато оплакватъ постоянно и че брашнения чувалъ билъ се скѫсалъ, нашата опозиция,удари друга посока на обвинение. Вмѣсто да се зарадватъ, че ние се сприятелихме съ Сърбия, съ която стояхме хладни отъ грозната 1886 год.; вмѣсто да рѫкоплескатъ съ сполуката на това съсѣдно и братско единство, вмѣсто да признаѭтъ голѣмата заслуга на Д-ръ К. Стоиловъ и неговитѣ другари, които изведоха България, погибающия корабъ, като се призна и князь и династия, отъ Россия и цѣла Европа, и тръгнѫхме на редъ съ всички държави, тѣзи наши опозиционни партии и фракции, гледатъ на всички тѣзи побѣди съ най грозно и лоше око. И наистена плачатъ. Земѣте „Народни права“ и вие ще си представите, че България се намѣрва въ надвечерието едва ли не на една война съ съсѣдката ни Романия! Послѣднитѣ пращали по границитѣ си войска, която имала за задача да прѣвземе нѣколко окрѫжия наши, и за всичко това било виновно днешньото правителство, защото държало една *противонародна* политика на тройния съкозъ. Печалбитѣ тѣ не искатъ да видѭтъ, па не имъ сѫ потрѣбни, защото не искатъ и да ги видѭтъ. И не е ли чудно такова едно глупо-съждение, че войната била въ надвечерието съ ромѫнцитѣ и никой не билъ въ състояние да ни прѣдоврати отъ нея, ако продължавала тази политика! Ние питаме тѣзи алармаджий, отъ гдѣ черпѭтъ тѣзи точни заплашвания? Не ужели на насъ или на ромѫнитѣ може да забрани нѣкой, ако става нѣкое движение на войскитѣ, и всичко това се за война ли трѣбва да се мисли? Ние, Българитѣ, както и Ромѫнитѣ, не сме се мразили, не сме се прѣдизвиквали въ нищо, щото да достигне работата до тамъ, да се опълчимъ единъ срѣщу други.

Ромѫнитѣ си разбиратъ твърдѣ добрѣ положението, за това не могѫтъ и да мислѭтъ за едновраждебно дѣйствие срѣщу насъ.

Какво бихѫ направили най послѣ, ако се възкачехѫ днесь на власть, *иравиститѣ* или да кажемъ *свободиститѣ*, които се гледатъ като галено детѣ отъ разбития троенъ съюзъ. Нѣмà ромѫнцитѣ ще си оттеглѭтъ войскитѣ отъ границата, или ще потече медъ по добруджа? Какво можахме да видимъ прѣзъ онзи грозенъ тирански режимъ на Стамболова, прѣзъ който нашитѣ милиони пълниха немскитѣ касси, и когато не смѣеше да а шушне за оплакващия днесь брашненъ чувалъ. Можели да се помисли поне, че швабитѣ албионитѣ и арбуезовцитѣ, ще ни помогнатъ за нашето уголѣмяване, за нашия напрѣдъкъ. Неужели ние още можемъ да се самооболщаваме съ идеята, че леля австрия, ще ни позволи да помислиме нѣкоги за македония, на кояго тя, австрия, глѣда, какъ да кацне въ Солунъ! Не си ли неумяватъ прѣди години, когато *„свобода“* бѣше хваната за ушитѣ и стоя смирно само, защото бѣше спомѣнала нѣщо за македония, И защо този силенъ *доброжалателенъ* троенъ съюзъ на българия не посмѣ да признае князь и династия, ами едва тогава, когато само се чу мощното и силно славо на Руссия, нашата освободителка, която винаги е гледала на насъ българитѣ като на едноплемени и единовѣрни братия. Защо не се спря въ дѣйствията и отъ тройния съюзъ?

Не, нашитѣ опозиционни фракций не се рѫководѭтъ толкова отъ незнание на обще европейското положение, особенно нашето спрямо всичкитѣ държави, но просто отъ една завистъ, за напрѣдъкътъ, за сполуката, която днешньото правителство извърши. Нека повѣрватъ, че тѣзи, които стоѭтъ на чело на управлението, разбиратъ много добрѣ положението на работитѣ и тѣ ще съумѣѭтъ и да отговарѭтъ на всички злоумисленности, ако такива излѣзѫтъ, ако и вѣрни. България никому не е направила лошо, никого не прѣдизвиква за война, слѣдователно нѣма и защо да се трѣвожи отъ никого. Тя има още силна вѣра за мирното си развитие и за това, защото задъ нея — България, стои една Велика покровителка Россия, която е въ състояние всѣкиго да усмири и да го постави въ респектъ. Това е на кѫсичко отговорътъ на сѫнищата, които постоянно бълнуватъ нашитѣ опозиционери.

Законодателни мѣрки за повдигането на коневъдството и останѫлото скотовъдство въ страната.

За повдигането на коневъдството въ страната българската господарственна власть е усвоила системата на двойното вмѣшателство. Това двойно вмѣшателство се проявява прямо въ отпущанието даромъ и за бесплатно ползуване съ жребцитѣ, които сѫ купени съ обществени срѣдства, и косвено — въ раздаване на парични и други награди въ специалнитѣ изложби (конкурси) по коневъдството. Тази метода за работение, освѣнъ, че е приета на всѣкждѣ, но и у насъ тя се явява, като една особенна необходимость, тъй като при дрѣбностьта на нашитѣ земледѣлчески стопанства, при липсването на материални срѣдства, както и на лична самодѣятелность у нашитѣ селски стопани, ако и държавата не направи нѣщо, или съ други думи не се яви, като рѫководящъ и амелиоративенъ факторъ по отношение на това производство, ние може да бѫдемъ сигурни, че нашитѣ конье все тъй и за бѫдѫще, както и до сега, ще да си стоятъ изродени и слѣдователно не ще да удовлетворяватъ на растящитѣ наши военни, земледѣлчески и индустриални нужди, отъ което загубата за държавата и частнитѣ лица е очевидна. Истина е, че това производството ще добие пълната своя развитость само при подобрението на настоящето наше разбрано стопанствуване на земята, т. е. при широкото распространение на кърмнитѣ култури, но и въ това отношение се работи върху широкъ базисъ и полученитѣ резултати сѫ едни отъ най-обѣщающитѣ. Не единъ пѫть се е твърдило, че единственната причина за израждането на нашитѣ домашни животни се състояла въ отсѫтствието на единъ добрѣ възнаграждающъ пазаръ. Безъ да отричаме капиталната важность на този рѣшающъ аргументъ, ние ще кажемъ, че по отношение на конетѣ у насъ всѣкога е имало пазаръ, но все пакъ частната инициатива нищо не направи за подобрѣнието на коневъдството. Този резултатъотъ дѣятелностьта на мѣстната инициатива по качественното подобрение на нашето коневъдство се обяснява, както отъ самата техника на прозиводството, тъй и отъ икономическата срѣда, въ която се движатъ нашитѣ стопани, но за това пъкъ и вмѣшателството на държавата въ подобрителното дѣло на мѣстното коневъдство испъква и се явява, като една необходимость. Това вмѣшатество, както казахме и по-горѣ е двойно и то легнѫ въ основата *на новия законъ по коневъдството,* който въ много отношения само узакони прѣдшествующата дѣятелность на управлението на конезаводитѣ, а въ други отношения откри една широка и почти необятна поне за бѫдѫща ползотворна дѣятелность. Системата на двойното вмѣшателство на правитественната власть въ подобрителното дѣло на коневъдството се изражава споредъ новия законъ, въ слѣдующитѣ форми:

а) Държавата и окрѫжията откриватъ и поддържатъ нуждното число конезаводи и складове за жребци, за която цѣль построяватъ и нуждитѣ постройки. До сега държавата откри единъ конезаводъ и два склада за жребци, а прѣзъ настоящата година ще отвори още два склада за жребци и въ Южна България. Отъ друга страна въ осемнадесять окрѫжия се наредихѫ окрѫжни складове за жребци. Както вижда читателя въ туй отношение почти двѣ трети отъ работата е привършена и то въ продължение на единъ срокъ отъ двѣ години, или по-добрѣ въ продължение на двѣ лѣта. Въ тѣзи заведения по настоящемъ се намиратъ около 280 чистокръвни и полукръвни, но *константни*, жребци. Жребцитѣ отъ тѣзи заведения се пущатъ даромъ на частни кобили и то отъ 1-ий Мартъ до 1-ий Юлий.

б) Общинитѣ въ Княжеството се задължаватъ да държатъ и хранятъ най-малко по единъ жребецъ, който сѫщо се отпуща бесплатно на часни кобили. Общинскитѣ жребци сѫ обикновенно отъ мѣстно происхождение и не по-ниски отъ 1 м. 40 см.. Тѣхното прѣдназначение е да спомогнѫтъ за качественното повдигание на съвършенно изроденитѣ мѣстни кобили (а такива сѫ по-голѣмата часть), тъй като само по този начинъ тѣхнитѣ приплоди ще станѫтъ сгодни за въсприемането на по-културнитѣ жребци, каквито сѫ тѣзи отъ държавнитѣ и окрѫжнитѣ складове за жребци. Освѣнъ това невъзможностьта да се докаратъ подобрени кобили отъ странство, както и доминирующето положение на мѣстнитѣ фактори ни налагатъ обязанностьта да подобрѣваме нашето коневъдство постьпенно и като вземаме за основа мѣстния конски суровъ материалъ.

в). Мѣркитѣ за повдигането на мѣстното коневъдство щѣхѫ да бѫдѫтъ не пълни, ако не

се прѣдвидѣхѫ по законодателенъ редъ к нѣкои срѣдства за скопяванието на частнитѣ негодни жребци, които за голѣмо съжаление пълнятъ селскитѣ табуни и съдѣйствуватъ за израждането на мѣстнитѣ коне. Такова едно ограничение на частната собственость сѫществува на всѣкѫдѣ и то се узаконява и у насъ съ новия законъ по коневъдството. Всичкитѣ чястни негови жребци ще да се скопяватъ прѣзъ пролѣтьта на всѣка една година и то отъ особни коммиссии.

г). Срѣдствата на мѣстнитѣ общини сѫ малки, та за това и тѣ отъ годишнитѣ си бюджетни срѣдства нищо не могѫтъ да направятъ за подобреипето на мѣстното коневъдство. За това пъкъ закона по коневъдството имъ дава право да правятъ дългосрочни заеми отъ земледѣлческитѣ касси и съ цѣль да снабдятъ общинитѣ съ добри расплодници, както и да направятъ нуждпитѣ за тѣзи животни помѣщения (обори).

(Слѣдва.)

Хроника.

⁂ Единъ отъ нашитѣ Стамболисти въ градътъ ни, който въздигаше Г. Грекова едвали не до небето е укорявалъ послѣдния въ безхарактерность, гдѣто се отказалъ отъ водителството, а ги оставилъ безъ глава и на единъ свирчо, който стой по долѣ отъ всѣкъ уличенъ хаймана. Този разговоръ е билъ удобренъ отъ всички испѫдени казѫлбаши. Това го знаеме, че ще бѫде тъй, защото дослука на нашитѣ шайкаджий е толкова. Ако човѣкъ имъ каже, че неможѫ ви помогна, защото сте прости дармоѣди, става лошъ. Прости ги Боже, защото не виждатъ какво правѭтъ.

⁂ Г. Ив. *Хаджеповъ*, е глобенъ съ приказъ отъ г. Министръ Маджаровъ №. 3 Д. В. №. 51 съ 672,000 лева, за гдѣто не е направилъ своевремено железницата София — Романъ. Тази сумма се удържа отъ гаранцията, която Г. Хаджиеновъ е далъ.

⁂ **„Тър. Вѣст.“** съобщава за една твърдѣ ужасна катастрова по железница Сеидлери— Одринъ. Нощно време когато идвалъ Г. Марковъ нашъ царигр. Дип. Агентъ за София заедно съ семейството си, се ударили два влака благодарение на една грѣшка допустната отъ шефа на станцията, който полудялъ. Влакътъ, кото идвалъ отъ Одринъ носялъ войници за солунъ.

⁂ **В. „Дунавски Извѣстия“** за Плѣвенъ не съществува. Редовно въ замѣна сме пращали нашия вѣстникъ по обичай, но него не сме получили за да видимъ какво вѣстява отъ Дунавъ, ако и да сме писали за това. Преставаме и ние.

⁂ Падна ни една брошурка съ насловъ „Едно свидѣтелство за Ст. Стамболова, отъ Клио А. Карагюлева. Ний я препорѫчваме на българскитѣ читатели за да видѫтъ оглѣдало на нравственность, каквото въ Стамбуловото царуване върлуваше, има и такива сцени, които заставяватъ человѣкъ да не вѣрва за такива мръсни похождения, вършени върху невинни жени. И още има суратъ онзи свирчо, да тръби чрѣзъ „Свобода“ че щяло да дойде денъ, когато всички ще се кланятъ прѣдъ гробътъ на онзи блудникъ и тиранинъ. които бѣ сталалъ страшилище въ цѣла България, който съсипа и материално и морално толкова сили, които бѣха за гордость на България! Нему трѣбова нерукотворенъ паметникъ, какъвто краси и гроба на *камбаната* З. Стояновъ.

⁂ Италиянскитѣ гайдари продължаватъ да обиратъ просто нашата българия. Не се минува день да не се оплакватъ отъ дребнитѣ предприемачи по желѣзницата. Работътъ му напр. на Гривица нѣколко дни, като имъ даде по нѣкой грошъ заминува къмъ телишъ или другадѣ, а бѣднитѣ работници оплакватъ днитѣ си по улицитѣ. И друго. Наши българи работници не искали, защото имало доста гайдари-бандити — колкото македонски работници идватъ, заминуватъ за влашко, защото имъ се не плаща почтено. Какво мисли това наше ужъ българско дружество, не уже ли ще исхвърлеме българинътъ и да глѣдаме да хрантутимъ тѣзи бантиди. Малко внимание господа акционери.

⁂ Нашитѣ народни прѣдставители г. Д. Стояновъ и К. Михаиловъ се възвърнаха. Тѣ бѣха посрѣщнати отъ множина приятели до с. Д. Джбникъ, ако и времето да бѣше много развалено.

⁂ За положително се знае, че прѣдприемача по постройката на гарата има заповѣдь да принася материала за строението до гробищата, а не до сухата чушма, както бѣше рѣшено по напрѣдъ. Това прѣмѣстване удовлетворява горѣщото желание на цѣлия градъ и окрѫгъ.

⁂ Табаковъ е заминалъ на 10-й т. м. за София, за да отговаря по възбуденото отъ г. г. Доковъ, Д-ръ Друмевъ и Ц. Кузовъ углавно дѣло за клевета.

⁂ Нашитѣ Стамболисти — казѫлбаши се чудѭтъ, кого да изберѫтъ за шефъ на партията си, когато Г. Д. Грековъ се отказалъ. Едни отъ новокръстенитѣ казѫлбаши прѣдлагатъ да изберѫтъ свирчо, други Иоло— мъртвишки. Сърадва ме ги.

⁂ Свѣтлинаритѣ я ударнли на акантия. Тѣ рѣвѫтъ и плачатъ и гдѣто трѣбвало и гдѣто не трѣбва. Въ брой 39 на Свѣтлина зетьтъ на „*неустрашамия*“ като се е убѣдилъ види се, че май мѫчничко ще се докопа до министирския кокалъ, плаче ли-плаче за народния суверанитетъ, апатиченъ предъ събитията, народа само пѫшкѫлъ безъ да направи каква годѣ упора на „*произволитѣ и беззакокията*“ на властьта, той (народа) билъ слѣпъ и слѣдователно, неможалъ билъ да види. че днешното правителство го било вкарало въ безисходенъ пѫть и тѣмъ подобни машинации ще срѣщните въ този 39-й брой на в. „Свѣтлина“.

Ний влизаме въ положението на г-на аспиранта за министерски постъ Людсканова, и на пълно споделяме съ него чувствата исказани отъ него спрямо български народъ. Да, народа е нечувствителенъ, кѫсогледъ, дебелокожъ, неразбранъ: на кѫсо казано, българския народъ притежава всички лошави качества по проста причина, че хората не гледатъ на дѣда Цанкова, като на свѣтецъ, но като на обикновенъ *остарелъ човѣкъ* и дѣда на единъ себелюбивъ човѣкъ. Плачи и ридай г-не Людкановъ, но бѫди увѣренъ, че този *дебелокожъ* народъ, неще се поведе по твоя мозъкъ защото, той тѣгли цѣли осемъ години, а ти въ туй врѣме се располагаше по невския проспектъ.

⁂ Единъ човѣкъ ни пише, че отъ 5-6 години насамъ женитѣ били напущали мѫжетѣ си. Въ града имало на лице 5 такива женици мѫжетѣ ако и сѫ се оплаквали на архиерейското намѣстничество но (намѣстничеството) не направило никакви распорѣждания за да се узнае причината защо бѣгатъ тѣзи жени. Преди нѣколко дена казва дописника ни, е бѣгала и съпругата на свѣщенника Стефанъ П. Михаиловъ и пита по натакъ какви мѣрки ще земе въ дадений случай дѣдо попъ Антонъ.

⁂ Миришело на война, казва Радославовъ въ своитѣ „Народни права“. Ромѫнцитѣ се били готвили да ни нападнатъ, и слѣдъ като ни биѭтъ, да ни зематъ окрѫзитѣ: Силистренски, Варненски, Шуменски и Руссенски т. е. всичка българска земя отатакъ Янтра. По нататакъ умния Радославовъ ни расправя, че влашкото правителство било въ правото си да ни нападне, и знаете ли защо? Защото той - Сойката е въ кюшето, а не на министерското кресло.

Ако бѣше той министъръ, нѣщехѫ да се виѭтъ черни облаци надъ Българския горизонтъ и нещѣхѫ да циркулиратъ тревожни слухове изъ България, но нали сопаджията е оставенъ задъ вратата отъ гдѣто грози на опастность отечеството.

Ний съвѣтваме сопаджията да не си дава толкова зоръ и да не плаче за бѫдѫщето на България защото, не е той лицето, което ще сѫ защищава отъ нападението на нашия съсѣдъ. Ний знаимъ, че новия плачущъ за сѫдбинитѣ на отечеството Еремия, е въ състояние да подари на *умния и свободолюбивия* ромънския краль не само окрѫзитѣ: Силистренски, Варненски, Шуменси и Руссенски но и цѣла България, само ако му се обещае да го направѭтъ министъръ-прѣдсѣдателъ. Ето въ какво състои патриотизма на този случаенъ *държавенъ мѫжъ.*

Читателитѣ ни да се нетревожѫтъ отъ лударнитѣ на сопаджията Радославовъ, а съ довѣрие да глѣдатъ въ лицето на Н. Ц. Височество Господаря и правителството му, които ще сумѣѭтъ да защитѭтъ интереситѣ на отечеството отъ всички вънкашни посѣгателства както и отъ прѣдателствата на разнитѣ Радославовци и темъ подобни сопаджий. Ако Власитѣ иматъ окото за бой, то и ний ще знаемъ да се защитимъ, само че между защитницитѣ на отечеството неще фигориратъ и патриотитѣ отъ соя на Радославова.

⁂ Срѣщу нѣкой си О. Сахатиянъ има оплаквания въ редакцията ни, че като му биле повѣрени пари за бѣднитѣ арменци, г-тъ не далъ точна смѣтка. Ако подобно нѣщо има, оплаквачитѣ нека се отнесѫтъ до общината, която щеземе мѣрки за събиране и наказание, ако наистинна има такова нѣщо.

⁂ Отъ нѣкое врѣме насамъ, се вcase въведени между ученицитѣ едни социалистически шапки,

ПОДЛИСТНИКЪ.

OÙ EST L' HOMME?

(Разсказъ отъ Зудерманна)

Продължение отъ брой 8.

Борбата между вѣрата и знанието се почна, и отначало човѣкъ можеше да се опасава, че знанието ще вземе връхъ, тъй като въ първия петъкъ салона на госпожа фонъ Р. бѣше прѣпълненъ съ алчущи просвѣщение, които очакваха нѣщо си страшно пикантно. Прочетохѫ първата глава. Госпожа фонъ Р. бѣше до толкова обхваната отъ свѣщенното стрѣмление, щото непропустна на четеца нито една отъ сухитѣ забѣлѣжки и даже изискваше прѣвода и обѣснението на всичкитѣ гръцки цитати. Подиръ това, отъ какъ присѫтствующитѣ геройски работиха цѣли три часа подъ натиска на прозяванието, при което възвишенното настроение не бѣше даже нарушено нито отъ най мъначка закуска, всичкитѣ сѫ разотидохѫ на глeдъ въ най великъ възторгъ, като вътрѣшно пъкъ рѣшиха по скоро да дадѫтъ да ги мѫчѫтъ на колело,отъ колкото отново да встѫпѭтъ на тая почва въ бѫдѫщия петъкъ.

При всичко това всичкитѣ считаха за дългъ на образовани хора да говорятъ за Бокля и за госпожа фонъ Р. съ най голѣмо благоговѣние. Тѣхъ нѣкакъ си ги оприличавахѫ, също като хубавичката брюнетка съ огненния погледъ, коятоприемаше немаловажно участие въ възникновението на „Историята на цивилщацията въ Англия“ По тоя начинъ борбата между науката и религията оставаше нерѣшена.

Минахѫ се три недѣли отъ тоя день, когато изведнѫжъ въ петъкъ вечерьта стана чудо. На вратитѣ на госпожа фонъ Р. позвони една дама, и тая дама бѣше никоя друга, освѣнъ нѣйната съперница, госпожа фонъ С.

Кѫщната слугиня я измѣри съ удивленъ погледъ, тъй като отъ това орисано четение квартирата оставаше въ тоя часъ пуста. Съ *едно* наистинна исключение.

— Съобщете за менѣ! — каза гостенката, като подаваше карточката си и като мѣтна мраченъ погледъ на закачалката, гдѣто се намираше изящна мѫжка шапка отъ най новия фасонъ и горня дрѣха съ атлазенъ астаръ. Трѣбваше, тия прѣдмѣти да ѝ бѣха познати, затова че, като ги видя, тя забѣлѣзано трѣпна.

— Заповѣдайте! — каза слугинята, като се появи на пурстьта.

Своеобразна усмивка бѣгаше по устнитѣ на госпожа фонъ С., до като тя влизаше въ гостната стая, потопена въ пригодна свѣтлина и таинственно озарена отъ лампата съ тъмно - червенъ абажуръ.

Госпожа фонъ Р. стана, за да посрѣщне рѣдката гостенка. Бузитѣ ѝ горѣха, прѣлѣстнитѣ ѝ кестеневи къдарци падахѫ на розовото ѝ ушенце въ очеровательнъ безпорядъкъ. Тя не бѣше сама. Задъ нея стоеше — донъ Хозе и съ най голѣмо внимание изучаваше арабескитѣ на ковора.

— Рерилигията прави визита на науката, —каза госпожа фонъ С., като се покланяше ниско на домакинята.— Ахъ, и вий тука, донъ - Хозе? — се обърна тя къмъ атташето, който се още не се рѣшаваше да си подигне очитѣ отъ пода. Не вий ли ме увѣрявахте неотдавно, че ужъ не сте прѣминали къмъ *езичницитѣ.*

Послѣ тя сѣдна на едно канапе и продължаваше съ най любезна и снисходителна усмивка: „моля не прѣкѫсвайте своитѣ занятия! Менъ ужасно ме интересува тая мѫдрость, която проповѣдва вашия философъ! Може би, и азъ ще му позволя да ме прѣобърне!„

— Ний още не сме почевали! — прошушна госпожа фонъ - Р., като се поправяше съ трудъ.

които правѭтъ ученицитѣ на цѣли бандити. Който пѫтникъ дойде въ градътъ ни, неможе да се не насмѣе на тази глупава мода, която ги прави отвратителни. Ние мислиме, че както родителитѣ, така и учителитѣ, трѣбва да ограничѫтъ тъзи глупава и смѣшна мода.

*** Една похвална пролѣтна мѣрка е зета отъ общината съ насаждание фиданки по улицитѣ, както и загражданието имъ.

*** Сумма оплаквания има срѣщу постоянната коммиссия, гдѣто е намалила бюджетитѣ на селскитѣ общини до невѣроятность. На кметове като на с. Орѣховица, защото не съчуствува на постоянната коммиссия предвидени 400 л.!! на други повечко! А писаритѣ съвършенно окастрени, никждѣ не предвидени помощници. Иматъ право кешишитѣ да вършатъ каквото искатъ, защото друго яче немогѫтъ да отмѫстяватъ. Тѣ знаѭтъ, че живота имъ въ коммиссията се свършва, за това ако немогѫтъ друго да направѭтъ, то поне платката да имъ се намали. Защо онзи дъртакъ дядо Мецо, който стои въ коммиссията за Богъ да прости, като е толкова пестеливъ, не се откаже за доброто на градътъ отъ платката, си а нарежда дѣцата си на служби, за които не отговарѫтъ?

*** Никополската депутация, която бѣше отишла, сѫ е върнала съ праздна надѣжда. Казало имъ се, че тъзи линия се прави съ частни разноски на дружеството, слѣдователно не могѫтъ да ангажирватъ да прави за Никополъ — Плѣвенъ. Ние Плѣвенци, нѣмаме нищо противъ такава една линия и за Никополъ, но не можемъ се съгласи съ тѣхъ затова, защото нашия окрѫгъ има повече работа съ Сомовитъ отъ колкото съ Никополъ. Г. Българовъ, за Сомовитъ не ще похарчи повече отъ 200 х. лева, а за Никополъ 48 к.м. трѣбоватъ милиони. Ако, има нека ги харчи.

*** **Една добра реклама**. Единъ нашъ приятель, който е ималъ работа преди нѣколко време съ Лѣкаритѣ отъ Ловчанската 1 классна болница, ни расказва твърдѣ похвални рекомандиций за лѣкаритѣ отъ нея болница, особенно за Д-ръ Хирурга Г-нъ Георгиевъ. Той, нашия приятель, можалъ и да види и чуе отъ граждани толкова хубава похвала за Г. Георгиевъ, която прави гордость и честь на нашитѣ млади лѣкари. Г. Георгиевъ е извършилъ операций най трудни при най добра сполука, такива, каквито правѭтъ въ Виена, Берлинъ, гдѣто има всички удобства за това. При най добра сполука е извършилъ опасни операций само въ Ловечь повече отъ дѣсеть въ продължение на три четири мѣсеца. Безъ разлика на вѣра и народность, всички гледатъ на него, като человѣкъ, надаренъ да спасява человѣчеството. Намъ ние е много приятно кога слушаме такива отзиви за младитѣ наши лѣкари. Паритѣ, които се сипѭтъ по Виена Букурещъ и другадѣ за нищо и никаква работи, нека престанатъ да се даватъ на немцитѣ. На драго сърдце препорѫчваме нуждающитѣ се отъ Д-ръ Георгиевъ, като хирургъ, специалистъ.

*** Г. **Д-ръ Козаровъ**, които бѣше отказалъ службата управителъ въ мѣстната I классна болница прие да бѫде такъвъ. Той престигна и зае службата си.

*** в. „**Знаме**“ въ послѣдний си брой ни прави твърдѣ *наивни* по поводъ нашитѣ статий за впечатлението, което ние направило идванието на Н. В. Сърбския краль, и то за това, гдѣто сме щели да кажемъ ако излязалъ вѣренъ слуха, че *днешнього* правителство било се споразумяло да отстѫпи часть отъ Македония. И ние ще се почудимъ на още по голѣмата наивность на „Знаме“ Ами какво ще ни каже той, в. „Знаме“ ако излѣзи това, което казва едно голо предположение? България щяла да даде на Сърбия часть отъ Македония! Не е ли смѣшно да се мисли да дѣлишъ и да давашъ онова, което не е твое безъ сайбията? Види се, че Г. Каравеловъ, се страхува твърдѣ много, че не ще остане и за него нѣщо отъ Македония. Нека бѫде спокоенъ „Знаме“ нѣма още такова правителство, което прави смѣткитѣ на другиго безъ знанието на притежателя имъ.

*** Г. Н. Никовъ, бившъ адвокатъ въ градътъ ни, и нашъ сътрудникъ послѣ подпрѣдседатель на Соф. Окр. Сѫдъ, е назначенъ отъ 1-й Мартъ за членъ на Соф. Аппел. Сѫдъ. На 14 Февруарий с. г. е билъ награденъ съ орденъ за гражданска заслуга. Нашитѣ поздравления на г. Никова, за повишението и за ордена.

*** „Народни права“ е посвѣтилъ цѣла статия по нашитѣ отношения съ Романия. Въ очитѣ на „правиститѣ“ всичката вина била у днешното правителство, понеже не умѣяло да спечели симпатийтѣ на съсѣдитѣ ни власи, и че както сме вървели, не ще бѫдяло далечь времето когато валситѣ ще зематъ нашитѣ градища: Силистра. Шуменъ и Варна и тогава finita Bulgaria!! Ние вѣрваме, че писача на тази оплаквающа статия, не жали толкова тѣзи непрестѫпни градища отъ колкото, за че ще изгубѭтъ едно Шуменско свѣтило. Нека бѫдатъ спокойни правиститѣ и да се не боѭтъ. Има хора, които повече милѣѭтъ за това отечество, което толкова много оплакватъ. Ако властитѣ толкова много иматъ притенций и ни наричатъ варвари, неужли Г. Радославовъ или Титоровъ ще уравнѭтъ всичко кога дойдатъ на власть? Какъ мислѫтъ тѣ, нѣма трѣбва да ставаме мость и на всѣка тахтаба? Ние мислихме, че у нашата опозиция ще има повече патриотизмъ, повече народна гордость, та съ единъ гласъ да се даде да разбере на всѣкъ влахъ, че България, не иска нищо отъ Романия освѣнъ добро съсѣдство, но ако тѣзи съсѣди искатъ да прескочатъ границата на преличието, българина става едно цѣло нераздѣлно. Какъ така може да вѣрватъ *правиститѣ*, че властитѣ ще ни зематъ тѣзи градища? Неужели и тѣ вѣрватъ (правиститѣ)? Ами незнаѭтъ ли властитѣ, че има руска *нагайка* въ затилокъ? Леля Австрия не може да помогни. Толкова и точка.

*** „в. **Законность**“ въ брой 34 и 35 е обнародва една дописка отъ „10 души руссенски граждани“ по поводъ обнародваното ни извлечение изъ дописката отъ Руссе № 7 за станалия митингъ на 19 Февруарий т. г.; тѣзи „10 души и пр.“ види се ги е досрамяло да си поставѭтъ подписитѣ, вѣроятно отъ срамъ къмъ своитѣ граждани. Отъ наша страна ще кажемъ, че ние не сме обвинявали и не сме биле никога противъ българскитѣ интереси, противъ Македония, защото всѣкога кога ни сѫ е удавало случая, помагали сме и дѣломъ и словомъ, а не като тѣзи самозванни патриоти, които освѣнъ гдѣто сѫ гледали на всичко българско съ подло око, гдѣто сѫ гледали да биѭтъ противницитѣ си за да си напълнѭтъ повече джебътъ и да получѫтъ по нѣкой рязка и звѣзда, когато на тѣхъ не могѫтъ да полеѭтъ и вода, друго какво може да отчаква онази нещастна Македония. Ако тѣзи господиновци се дѣйствували отъ чистъ патриотизъ, неужели намѣрватъ случая тъкмо 19 Февруарий а освѣнъ това и да нападатъ и правителството че водило противонародна политика? Питали бихме, тѣзи юристи около „законность“ и задъ нея, неужели могѫтъ си прѣдстави, че ако бѣха тѣ или тѣхнитѣ патрони на власть, ще водѭтъ нѣкоя по самоотверженна политика, отъ тази която води днесъ правителството ни? неужели може да си представи единъ Стойковъ, който бѣше си разсширилъ съвѣстьта по дѣлото на Миларовъ, Великовъ и др. по голѣмата часть отъ които благодарение на неговото *патриотическо* (sis) старание прѣдъ тирана се избѣсихѫ? Ако Г. Каназирски е зелъ нѣкакво участие или се е погрижалъ да се разгонѭтъ отъ улицитѣ, ние па и самитѣ тѣ не могѫтъ да вѣрватъ, че това го е направилъ отъ умраза къмъ дѣлото за което тѣ *ратуватъ*, нека знаѭтъ тѣ Стайковци и Бѣлиновци, че ако тѣ се радвѫтъ днесъ на тая свобода да събирѫтъ хора по крьстопѫтищата, трѣбва да цѣлуватъ рѫка на него, на г. Каназирски, защото той не е бѣсилъ патриоти, а сѫ е билъ за свободата и въ Сърбия и на Шипка, за каквото свидѣлствуватъ орденитѣ на гърдитѣ му и ранитѣ, които носи, за тая *свобода* и *законность*, за която едни тъмни личности се опитвѫтъ да черныѭтъ. Нашата кадърность или некадърность, само *10 души* немогѭтъ цѣни, а обществото на което ние служиме.

*** Пишатъ ни отъ *Дерманци* — Луков. околия, че мѣжду бититѣ въ романъ отъ Вратчански окр. управитель г-на Груева, билъ и дерманци кметъ г-нъ Стойчевъ, които отъ нанесенитѣ му шамари не билъ дочувалъ съ едното си ухо. Ний познаваме г-на Стойчева по отблизо, той е единъ развитъ и интелегентенъ човѣкъ и слѣдователно, неможемъ да си обяснимъ, какви сѫ били причинитѣ, които сѫ заставили окрѫжния управитель да го бие. Въ всѣкой случай трѣбвало би рѫката на г на Груева да бѫде покъсичка защото може да се случи да отмѣрѫтъ и нему съ сѫщата мѣрка. Който бие, и него биятъ, не знаели г-нъ Груевъ, че може да срѣщне българина съ рунтавитѣ гърди, па все Гриевци и окр. управители да станатъ? Съ своитѣ сопаджийски похождения г-нъ вратчански окрѫженъ управитель принася мечешки услуги на правителството.

*** Чуждитѣ вѣстници съобщаватъ, че Австрийски императоръ Францъ-Иосифъ I. прѣзъ Априлъ месецъ щѣлъ билъ да отиде въ Петербургъ за да повърне визитата на царя. Императора щелъ да бѫде придруженъ отъ една многобройна свита. Пѫтуванието на императора заедно съ стоението му въ русската столица. Мѣжду придружающитѣ императора се отбѣлезватъ: графъ Голуховски, принцъ Лихтенщайнъ и генералъ Пааръ.

На 9-ий того се даде и въ училището при цър-

— Ахъ, вий, вѣроятно, сте чакали менъ!— Отговори госпожа С. съ високъ смѣхъ и, ужъ че си играе, зе въ рѫка счупената кѫрфица.

А тая кѫрфица падна отъ врѣзката на денъ-Хозе . . . . .

Доде вторникъ на слѣдующата недѣля.

Цѣлъ денъ ви буря, иде дъждъ и снѣгъ, а къмъ привечеръ лошото врѣме, виждаше се, още се усилваше. Стъклата на газовитѣ фенери звънтехѫ подъ напора на вѣтара, плашливо мигаше пламака, а мѣжду каманитѣ на калдармата сѫ лящяхѫ блѣстящитѣ барички.

Врѣме бѣше да се свърши дневната работа. Въ занаятчийницитѣ се раздаде вече свирението. На улицитѣ сѫ трупахѫ бѣдно облѣченитѣ работници, които дишахѫ въ замрѣзналитѣ лихварски рѫцѣ, и блѣднитѣ фабрични момичета, които забраждахѫ на главитѣ си тънкитѣ кърпи, за да сѫ запазѭтъ отъ леденитѣ капки.

Изъ механитѣ излизахѫ диви викове. Глухитѣ кѫнтения на органа, постоянно заглушавани отъ шумътъ, достигаха тамъ отъ врѣме на врѣме отъ съсѣдната църква Св. Магдалина, массивното здание на която се подигаше съ чернитѣ си очертания къмъ нощното небо. Изъ прозорцитѣ на храма излизаше слаба свѣтлина: вечерната литургия току що се захващаше.

На тротуара около църквата стоеше посрѣдъ бурята обвита въ гѫстъ вуалъ дама, парадната вънкашность на която съставляваше остра противоположность съ всичко окрѫжающе. Това се хвърляше въ очитѣ и на проходящитѣ. Фабричнитѣ момичета разгледвахѫ дамата съ пѫлно любопитство, и единъ работникъ послѣ другъ си позволяваха дръзко да надникнавѫтъ подъ чъдърътъ ѝ. Тогава тя всѣкой пѫть хвърляше тревоженъ погледъ на противоположната страна на улицата, гдѣто стоеше аристократически екипажъ, но отъ мѣстото си се не махаше. Съ уморителна напрѣгнатость гледаше тя на срѣщу всѣка приближающа се карета и се виждаше разочерована, ако тя приминаваше прѣзъ тамъ и отминаваше.

Веднага около шесть и половина часа, медленно се приближи затворена карета и се спрѣ около тридесетъ крачки далечъ отъ църквата. Като се задишаше, се хвърли тамъ непознатата и вече стоеше около екипажа, когато вратата се поотвориха и дамата, която стоеше въ каретата, тъй сѫщо гѫсто обвита въ вуалъ, сложи кракътъ си на стѫпалото.

Погледитѣ на двѣтѣ сѫ срѣщнахѫ.

— Науката прави визата на религията, — каза непознатата, като отмахваше вуала съ нисъкъ поклонъ. Изъ подъ вуала свѣтнахѫ тъмнитѣ тържествующи очи на госпожа Фонъ Р. Дамата която стоеше на стѫпалото на каретара извика и се золюле, но скоро като се оправи скочи и хлопна врачката задъ себе си. Но погледа на съперницата при това се оказа още по бързъ; той забѣлѣжи вътрѣ въ каретата мѫжка фигура, която бѣ се забравила въ най тъмното кюше на заднето мѣсто за сѣдание.

— А нима донъ Хозе нѣма да излѣзе? —доста сърдечно попита госпожа Р., като се обърна къмъ дошлата.

Но на файтонджията вече бѣше дадено, види се, друга заповѣдъ и той увлече донъ Хозе въ цѣлъ кариеръ.

Виждате: ли, скѫпа моя приятелко, ето по какъвъ начинъ екзотическия атташе дѣйствуваше съ еднакво залѣгание въ полза на двѣтѣ враждебни сили—религията и знанието.

Кой одърже най послѣ побѣда? — наистинна не зная.

Въ сѣкой случай — le ariable n'y perd rien!

Отъ Руски прѣвелъ: Пиловъ.

квата: „Св. Парашкева“, дѣтско забавление. Това е второто дѣтско забавление въ града ни. На това забавление присѫствоваха, почти всички родители на дѣцата отъ това училище и останаха доста задоволни. Тия забавления иматъ голѣмо възпитателно значение, затова повтаряме, че те трѣбва да ставатъ по на често.

Въ града ни отъ нѣколко дена се намира театралната трупа: „Зора“. На 8-й того тя даде въ салона на читалището; „Съгласие“ първото си прѣдставление: „Кулата Нель“, Публика имаше много, Прѣдставлението излезе доста сполучливо. Най много ни хареса играта на: Горидона и Маргарита.

На 9-ий того щеше де даде пиесата „Искренно: приятелство“, нъ не се състоя възникналитѣ недоразумения между членовитѣ на трупата. Български работи —съобщаватъ ни, че недоразуменията се уравнили и трупата пакъ ще почне да дава свитѣ прѣдставления.

ИЗЪ ДОПИСКИТѢ НИ.

Господине Редакторе!

Моля Ви имайте добрината да дадете мѣсто въ стълповетѣ на вѣстника ви „Плѣвенски гласъ“ на настоящата дописка, относително Ловчанския училищенъ Инспекторъ и посѣщението му въ Амѣр. Дѣв. училище.

Учимъ се, че инспектора Цв. Златевъ, кога ходѣлъ да посѣщава училищата водѣлъ съ себе си и другарь, особно кога отивалъ въ Амѣр. Девич. училище, той земалъ съ себе си единъ отъ учителитѣ на градскитѣ училища, именно М. Марковъ, за да му бѫде крило, види се. Има си право инспектора, защото ако отиде самъ и го запитатъ нѣщо, той се бои, че знанието му нѣма да му допустне да отговори, затова Марковъ, като съ по горно отъ неговото образование, наелъ се да му помага. Може би Инспектора го награждава за тази му услуга, а человѣкъ за възнаграждение, какво не прѣдприема да прави! Прѣди нѣколко дни тѣ и двамата отишли въ мѣстното Амѣр. Дѣвич. училище, и то за какво мислите, да направѭтъ инспекторска ревизия на първоначалното училище, което по право, инспектора трѣбва да направи и да види какъ успѣва ли? или пъкъ мислите, че е отишелъ да посъвѣтва нѣщо учителката и да ѝ покаже нѣщо по добрѣ? — Не. Тѣ отиватъ право въ класното училище и то съ цѣль да се каратъ съ учителкитѣ и да заплашватъ ученичкитѣ.

Първата сцена била, че по случай тѣ, нападнѫли въ классътъ на французски и попитали за директорката. Въ този классъ Марковъ, като си фантазиралъ, че Габровското училище, гдѣто е добилъ образуванието си, му е дало всѣко знание, усмѣлилъ се да покаже знанието си по французски, и то прѣдъ ученицитѣ на учителката французойка. На края той видѣлъ, че не излѣзло, както той мислилъ. Друга глупость, която показалъ, била, че си усмѣлилъ да каже на учителката, че една отъ ученичкитѣ, която той познавалъ, била доста силна, затова не било право дѣто ѭ турила въ този классъ на французски. За отговоръ на това той приелъ прѝзрителното: „Да силна е, азъ знаѭ, колко е силна“. Виждте глупость! и такава глупость отъ какво друго може да произлѣзе, освѣнъ отъ гордоста? Человѣкъ, свършилъ въ Габрово и учитель въ III классно училище, отишелъ да заповѣдва въ VI классно училище и при това чуждестранно-частно. Освѣнъ това и въ классътъ на учителка родомъ французойка. Туй всѣкой може ли направи я? Слѣдъ това дохожда директорката и тѣ казватъ цѣльта, за която сѫ дошли. Първото нѣщо било да направѭтъ повѣрка на ученичкитѣ отъ какво вѣроисповѣдание сѫ, и отъ списъка на имената, викали по име всѣка една да отговаря за себе си, като прѫждевременно ги заплашили, че ако сѫ отъ Протестанско вѣроисповѣдание ще отидатъ, или нишѫтъ на родителитѣ имъ и ще се накажатъ. Види се, тѣзи господа по себе си сѫдѭтъ и за другитѣ, затова сѫ мислили, че ученичкитѣ въ това училище, които се въспитаватъ на всѣка нравственость, ще ги излѫжѫтъ, та прѣдварително ги заплашили. Мисли ли Г-нъ Инспекторътъ, че ученичкитѣ, кръстени въ Протестанската черкова, и на които родителитѣ сѫ протестанти. ще се уплашатъ отъ неговитѣ заплашвания и ще му кажѫтъ че сѫ православни? Или пъкъ мисли, че родителитѣ, които сѫ православни, не знаѭтъ въ чии рѫцѣ сѫ повѣрили дъщеритѣ си? Въ това отношение той е излѣзълъ вънъ отъ границитѣ на властьта си.

Второто нѣщо било да кажѫтъ на ученичкитѣ, че туй училище нѫщо не струва; въ него не се дава пълно учение. На това самитѣ ученички показали негодование и една отъ учителкитѣ излѣзла отъ търпѣние и му казала: „Господине, земѣте си думата надзадъ“. Кой знае по добрѣ? Инспектора, който никога не е посѣщавалъ училището да види какво се прѣподава въ него, (а пъкъ и да отиде какво ли ще разбере?) или ученичкитѣ, които сѫ отъ разни градове и слѣдвали въ гимназии и триклассни училища и сѫ дошли тука? Немогѫтъ ли тѣ да сравняватъ? Господству му самъ не вѣрва това което е говорилъ но го е говорилъ защото, друго яче не може да изрази злобата си. Друго нѣщо било, да каже че той ще разори това училище. Виждате нахалность! Слѣдъ това попиталъ директорката, защо ученичкитѣ тази зима нѣколко пѫти не ходили на молебенъ, и тя му осговорила: „защото имаше уважителни причини“. Причинитѣ за не присѫтствувание на молебенъ прѣзъ тази зима, които тя дала, когато отишли въ канцеларията били тѣзи: „Понеже нашето училище въ много случаи не сѫществува като училище прѣдъ властьта въ Ловечь. затова се и не счита за достойно да му се прѣдизвѣсти за посрѣщанието на княза, когато дойде въ Ловечь по случай на маневритѣ, но тази причина азъ мислѭ, че то не е достойно и да присѫтствува на молебнитѣ“. Тя дала още и други нѣкои уважителни причини.

Г-ца Директорката, много умно е постѫпила, като първо имъ дала свобода да говорѭтъ и искажатъ всичкото си достоинство и педагогическо знание, че тогазъ, на дѣло да имъ покаже каква е длъжностьта имъ. Ако азъ бихъ билъ въ нейно мѣсто, бихъ постѫпилъ спорѣдъ пословица: „На такава глава, такъвъ бръсначъ“ и даже още отъ началото бихъ ги испѫдила на вънъ, но види се, тя по добрѣ разбира, що е педагогия.

гр. Ловечъ 8-ий Февруарий 1897 год.

Единъ гражданинъ.

Б. Р. Отъ наша страна ще кажемъ на почтения гражданинъ нека се не възмущава, защото познаватъ Ловчанскитѣ граждани стойностьта на Г. Златева и неговия нравственъ багажъ. Не би било злѣ, ако за всичко това се съобщи на поч. Министерство на народното просвѣщение, нека вѣрватъ, че такива глупави своеволия не можѫтъ се търпя отъ едно модерно просвѣтено Министсертво, на лице на което стои почтения ни Г-нъ Вилочковъ

До Господина редактора на В. „Плѣвенски Гласъ“ Плѣвенъ

Въ брой 4 отъ 8 Февр. н. г. на в. „Плѣвенски Гласъ“, има напеъатана една дописка отъ живущия въ гр. Плѣвенъ турски поданикъ Хаджи Бей, въ която, между другото ся споменува и това, че съмъ билъ взелъ за жена и то насиломъ дъщерята на Плѣвен. житилъ Бостанджи Мустафа.

За отговоръ на тая дописка, като Ви явявамъ, че азъ, за нанесенитѣ ми оскърбления, съмъ сѫ отнелъ вече до надлежната сѫдебна власть и съмъ поискалъ както гаранция за неотклонение на тоя случаенъ защитникъ на живущитѣ въ България Мухамедани, тъй и неговото прилично наказание, имамъ честь да Ви помоля г-не редакторе, да благоволите и помѣстите въ единъ най близкитѣ броеве на вѣстника Ви настоящето ми, съ което, азъ както отъ мое име, тъй и отъ името на около 50—60 думи почетни и честни Плѣвенски граждани — присѫтствующи на свадбата ми, обявявамъ, че жената която за сега водя, не е вземена отъ мене като крадешкомъ нито пъкъ безъ съгласието ѝ, а на противъ тя при чиста съвѣсть и съ своя воля встѫпи съ мене въ бракъ. —За да си криви Х. Бей душата и за да се мѣси между другото и въ сѣмейний ми животъ причинитѣ сѫ тѣзи, че азъ го не допускамъ да располага съ паритѣ на новостроящето се училище нито пъкъ му и позволявамъ да дава тонъ и направление на работитѣ въ повѣрениятъ ми мюфтеликъ.

Дали кривъ или правъ ще излѣза, за това обществото ще ся освѣтли когато се сѫда, а до тогава врѣвамъ, че никой съ исключение на янлѫшъ Хаджи Бей, нѣма да мя упрекава, както въ насилие тъй и въ неразбирание отъ обязанноститѣ си и моята спорѣдъ него малоученность.

гр. Плѣвенъ 28 Февруарий 1897 год.

Съ почитание

Плѣвенски Окр. Мюфтия **М. Ахмедовъ.**

(Б. Р.) Даваме мѣсто на писмото на М- Ахмедовъ, не за друго, а за това гдѣто се споменува, че Хаджи Бей билъ турски поданикъ. Ако наистена е вѣрно това, че бялъ турски подданикъ, питаме тогава, какво търси Х. Бей, въ училищното настоятелство? Турцитѣ иматъ думата.

ПРЕМИИТѢ, които ще да се даватъ прѣзъ настоящата година въ окрѫжнитѣ изложби (конкурси) по коневъдството

Варненски Окрѫгъ			
4 награди	по 200 л.	=	800 л.
7 „	„ 100 л.	=	700 „
50 „	„ 20 л.	=	1000 „
61 Награди, Всичко			2500 л.
Видински			
2 награди	по 200 л.	=	400 л.
2 „	„ 100 л.	=	200 „
45 „	„ 20 л.	=	900 „
49 Награди, Всичко			1500 л.
Вратчански			
2 награди	по 200 л.	=	400 л.
1 „	„ 100 л.	=	100 „
35 „	„ 20 л.	=	700 „
38 Награди, Всичко			1200 л.
Плѣвенски			
2 награди	по 200 л.	=	400 л.
2 „	„ 100 л.	=	200 „
40 „	„ 20 л.	=	800 „
44 Награди, Всичко			1400 л.
Пловдивски			
2 награди	по 200 л.	=	400 л.
4 „	„ 100 л.	=	400 „
50 „	„ 20 л.	=	1000 „
56 Награди, Всичко			1800 л.
Разградски			
4 награди	по 200 л.	=	800 л.
7 „	„ 100 л.	=	700 „
50 „	„ 20 л.	=	1000 „
61 Награди. Всичко			2500 л.
Руссенски			
2 награди	по 200 л.	=	400 л.
2 „	„ 100 л.	=	200 „
45 „	„ 20 л.	=	900 „
49 Награди, Всичко			1500 л.
Софийски			
4 нагвади	по 200 л.	=	800 л.
7 „	„ 100 л.	=	700 „
50 „	„ 20 л.	=	1000 „
61 Награди, Всичко			2500 л.
Севлиевски			
1 Награда	по 300 л.	=	300 л.
2 „	„ 100 л.	=	200 „
30 „	„ 20 л.	=	600 „
33 Награди, Всичко			1100 л.
Силистренски			
2 награди	по 200 л.	=	400 л.
2 „	„ 100 л.	=	200 „
45 „	„ 20 л.	=	900 „
49 Награди, Всичко			1500 л.
Сливенски			
1 награда	по 200 л.	=	200 л.
3 „	„ 100 л.	=	300 „
30 „	„ 20 л.	=	600 „
33 Награди, Всичко			1100 л.
Търновски			
2 награди	по 100 л.	=	200 л.
3 „	по 50 л.	=	150 „
25 „	„ 20 л.	=	500 „
30 Награди, Всичко			850 л.
Ст. Загорски			
2 награди	по 200 л.	=	400 л.
2 „	„ 100 л.	=	200 „
45 „	„ 20 л.	=	900 „
49 Награди, Всичко			1500 л.
Т. Пазарджикски			
2 награди	по 100 л.	=	200 л.
3 „	„ 50 л.	=	150 „
24 „	„ 20 л.	=	480 „
29 Награди, Всичко			830 л.
Шуменски			
2 награди	по 200 л.	=	400 л.
2 „	„ 100 л.	=	200 „
45 „	„ 20 л.	=	900 „
49 Награди, Всичко			1500 л.

„БЪЛГАРИЯ“

ПЪРВО БЪЛГАРСКО ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО

Въ гр. Руссе.

Основенъ капиталъ 1,500,000 л. зл. напълно внесенъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1412.

Главното Управление на I-вото Българско застрахователно дружество „България“ извѣстява, че управляваната отъ него X-та група на Взаимнитѣ Сдружавания съ 15 годишенъ срокъ считанъ отъ настоящата година, която ще се ликвидира на 1-й Януарий 1912 г. и въ която участвува **Негово Царско Височество Прѣстолонаслѣдника Борисъ Князъ Търновски** съ единъ капиталъ отъ 50.000 лева зл., е открита за записвание нови членове. Умоляватъ се родителитѣ които желаятъ да направятъ дѣцата си съучастници въ тази група и имъ образуватъ по единъ неусетенъ начинъ въ продължение на 15 години единъ капиталъ или зестра, да побързватъ и ги запишатъ за членове въ сѫщата група. Групата брои по настоящемъ по вече отъ 100 записани членове.

Сѫщеврѣменно извѣстява се на почитаемата публика че се введоха вече въ употрѣбление нови таблици тарифи за сдружвания съ гарантиранъ капиталъ (таблица а).

Записванията се приематъ направо въ Главното Управление, въ прѣдставителството въ София или въ провинцията у дружественнитѣ агенти, пѫтующи инспектори и аквизитори. 2—10

Отъ Главното Управление

Плѣвенско Градско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1300

26 Февруарий 1897 год г. Плѣвенъ

Плѣвенската Град. община има нужда отъ единъ опитенъ кондукторъ за тѣхническото си отдѣление. Годишна заплата, спорѣдъ бюджета 1800 лева.

Желающитѣ да заематъ тая длъжность да се явятъ лично или да прѣдставятъ документитѣ си въ управлението ми въ срокъ до 15 Мартъ т. година.

Нам. Кметъ: **Хр. Данаиловъ.**

Плѣвенско Град. Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1508

гр. Плѣвенъ 5-ий Мартъ 1897 год.

Понеже обявений съ обявленията отъ 5 и 17 Февруарий т. г. подъ № 820 и 1115 търгъ не се състоя по неявяване конкуренти, то съ настоящето си извѣстявамъ за знание на интересующитѣ се, че на 20-й този мѣсецъ, съ переторжка на 21-й сѫщий, отъ 3 1/2 до 5 часа послѣ обѣдъ, въ помѣщението на повѣренното ми управление ще се произведе на ново публиченъ търгъ съ таино намаление, за отдаване на прѣдприемачъ прѣдприятията, спотѣнати въ горнитѣ обявления, а именно:

а) Шоссиранив на една улица въ града начиная отъ памятника до Плѣвенската Окрѫжна болница; и

б) Постилани е съкалдарѫмъ главната улица, начиная отъ Град. Читалище до Габровский ханъ.

Прѣдприятието за шоссирание на улицата отъ памятника до болницата, възлиза на 27,118 л., а това за постилание съ калдарѫмъ главната улица отъ Град. Читалище до Габровский ханъ, възлиза на 30,958 лева 06 ст., а двѣтѣ улици възлизатъ на 58,076 лева 06 ст.

Търгътъ за горнитѣ прѣдприятия ще става по отдѣлно.

Намалението ще се прави въ процентъ по единичнитѣ цѣни. Исканий залогъ за участие въ търгътъ е 5 % внесенъ въ управлението ми въ пари, акций отъ узаконени дружества, или въ недвижимъ имотъ, свободенъ отъ всѣкакви ипотеки.

Офертитѣ ще се приематъ въ казанитѣ дни отъ 2 до 3 1/2 часа послѣ обѣдъ въ канцеларията ми.

Желающитѣ да зематъ участие въ търгътъ могжтъ да приглѣждатъ поемнитѣ условия и единичнитѣ цѣни въ канцелярията на тѣхническото отдѣление при управлднието ми всѣкой работенъ денъ, въ работнитѣ часове, гдѣто Г. Градский Инжинерь може да дава на прѣглѣдвачитѣ нѣкой нужднн обяснения.

Градский Кметъ: **К. Михаиловъ**
Секретарь: **П. Ненковъ** 73 ду. 273 ду.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ

№ 1076

Подписанний Иванъ Чолаковъ П. Сжд. Приставъ при Плѣвенский Окр. Сждъ на II участъкъ на основание испълнителний листь № 3683 отъ 12 Декемврий 1895 год. издаденъ отъ I Плѣвенски Мир. Сждия въ полза на Иванъ Минчовъ изъ гр. Плѣвенъ срѣщу Кирица С. Широковъ и други отъ гр. Плѣвенъ за искъ 562 л. и 30 ст. заедно съ лихвата имъ по 10 % годишно отъ 12-й Юний 1895 г. до исплащанието и 28 л. сждебни и по водение на дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настооящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 4 Мартъ и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцелярията ми слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти, а именно:

1) Една Нива въ Опананското землище въ мѣстноста „Пчелитѣ“ отъ около 10 дюлюмя при сжсѣди: Мино Игнатовъ, Петръ Ивановъ Христо Тачовъ и пжтъ оцѣнена за 200 лева

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.
Надаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присжтственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се депуснне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданьта.
гр. Плѣвенъ 27 Февруарий 1897 год.
Дѣло № 513 отъ 1896 год.
П. Сжд. Приставъ: **Иванъ Чолаковъ**. 2—3

№ 1141

Подписанний Иванъ Чолаковъ пом. Сждебенъ Приставъ при Плѣвенский Окржженъ Сждъ на II участъкъ на основание испълнителний листъ № 2099 отъ 8 Юний 1896 год. издаденъ отъ Плѣвенский Градский Мировий Сждия въ полза на Никола Хр. Щирковъ изъ гр. Плѣвенъ срѣщу Димитръ Кировъ отъ с. Биволаре за искъ 257 л. 60 ст. заедно съ лихвата имъ по 10% годишно отъ 1-й Юний 1895 г. до исплащанието и 16 л. и 50 ст. сждебни и по водение на дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 15-й Мартъ и до 31 денъ т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцелярията ми слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти а именно:

1) Една нива отъ около 13 декара въ землището на с. Биволаре въ мѣстностьта „Трестенишки пжтъ“ при сжсѣди: Цано Къновъ, Кръстю Янколовъ и пжтъ оценена за 260 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.
Надаванието ще почне отъ първоначалната цена на горе.
Кито Г. г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присжтственъ день и рботни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ са допустне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданьта
гр. Плѣвенъ, 24 Февруарий 1897 год.
пом. Сждебенъ Приставъ **Ив. Чолаковъ**
Дѣло № 273 отъ 1896 год. 2—3

№ 515

Подписанний М. П. Марчевъ пом. Сждебенъ Приставъ при Плѣвенский Окр. Сждъ на III-ий участъкъ, въ допълнение на обявлението ми № 3514 отъ 6 Юний 1896 год., обнародвано третий пжтъ въ в. „Плѣвенский гласъ“, броеве: 31 — 33 включително, съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ на почитаемата пулика, че отъ днесь подиръ 31 денъ ще продавамъ на публиченъ търгъ въ канцелярията си въ гр. Плѣвенъ, по втора проданъ описанитѣ въ горнето ми обявление недвижими имоти, принадлежащи на длъжника Иото Недковъ отъ село Долни Джбникъ.

Наддаванието почнува отъ цѣната, която даде първий наддавачъ.
Желающитѣ да купятъ казанитѣ имоти да се явяватъ всѣки присжтственъ денъ и часъ и наддаватъ.
гр. Плѣвенъ, 4 Мартъ 1897 год. 2—3
пом. Сждеб. Приставъ М. П. Марчевъ

№ 717

Подписанний М. П. Марчевъ пом. Сждебенъ Приставъ при Плѣвенский Окр. Сждъ на III-ий участъкъ на основание испълнителний листъ № 3248 отъ 10 Септемврий минжлата 1893 г. издаденъ отъ Плѣвенский Окол. Мировий Сждия, въ полза на Петръ Х. Шоповъ изъ гр. Плѣвеяъ срѣщу Горанъ Тодоровъ отъ с. Горни Джбникъ, за искъ 400 л. лихви и др. разноски и съгласно чл. чл. 1004—1025 отъ Гражданското Сждопроизводство обявявамъ на почитаемата публика, че отъ днесь и послѣ 31 денъ ще продавамъ на публиченъ търгъ слѣдующитѣ принадлежащи на длъжника недвижими имоти а именно:

1) Ливада отъ 15 декара въ замлището на с. Горни Джбникъ въ мѣстноэтьта „Кравая“ при съсѣди: Радю Николовъ, Гани Ивановъ, Трифонъ Кръстевъ и Нико Лаковъ оцѣнена за 300 лева.

2) Ливада въ сжщето землище въ мѣстностьта „Чимирикова поляна“, отъ 12 декари при съсѣди: Христо Велеавъ, Хр. Петершковъ, Нено Теодоровъ и Мано Никовъ, оцѣнена за 240 л; и

3) Едно бранище 10 декари въ сжщото землище въ мѣстностьта „Селското“ при сжсѣди; Тодоръ Стояновъ, Пжтъ и В. Вжловъ оцѣнене за 200 лева.

Описаний имотъ не е заложенъ никому.
Желающити Г. г. да го купятъ могатъ да се явяватъ всѣки присждственъ день и часъ и приглеждатъ книжята по проданта.
Наддаванието ще почне отъ първоначалната цена на горе.
гр. Плѣвенъ 4 Февруарий 1897 год.
2—3 пом. Сждеб. Приставъ М. П. Марчевъ

№ 401

Подписанний Маринчо П. Марчевъ Помощ. Сждеб. Приставъ при Плѣвенский Окр. Сждъ на III участъкъ, на основание испълнителний листь подъ № 3777 отъ 16 Августь 1894 година, издаденъ отъ Плѣвенский Окол. Мировий Сждия, въ полза на Минко Ивановъ отъ село Бригаре, Орѣховска околия, срѣщу Иванка Гешова настойница на покойний си мжжъ, за искъ 100 л. и 90 ст. и други разноски и съгласно чл. чл. 1004—1025 отъ Гражданското Сждопроизводство, съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че на 22 Мартъ т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ слѣдующитѣ принадлежащи на длъжника недвижими имоти, а именно:

1) Една третя часть отъ една ливада находяща се въ землището на с. Орѣховица, въ мѣстностьта „Горнитѣ ливади“, цѣлата отъ 28 декари, а $1/3$ часть 9 декара и 3 ара, при сжсѣди: Минко Ивановъ Ив. Мариновъ и Бригарски санжрь, оцѣнена само едната третя часть споредъ емлячний регистръ за 186 лева.

Описанний имотъ не е заложенъ никому.
Желающитѣ, да го купятъ, да се явятъ въ канцелярията ми всѣки присжтственъ день и работни часове и приглеждатъ книжата по проданьта.

П. Сждеб. Приставъ: **М. П. Марчевъ**. 2—3.

№ 474

Подписанний Маринчо П. Марчевъ Помощ Сждеб. Приставъ при Плѣвенски Окр. Сждъ на III Испълнителенъ участъкъ, въ допълнение на обявлението ми подъ № 3697 отъ 12-й Юний мин. 1896 год., обнародвано третий пжтъ въ „в. Плѣвенский Гласъ“, и на основание чл. чл. 1004—1037 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ на почитаемата публика, че на 5-й Априлий т. г. ще продавамъ по втора продажба описанний въ горнето ми обявление недвижимъ имотъ принадлежащь на длъжника Григоръ Николовъ отъ с. Д-Дъбникъ

Описанний имотъ не е заложенъ никому.
Желающитѣ да го купятъ могътъ да се явяватъ всѣки присжтственъ день и работни часове и прeглеждатъ книжата по продантьта.
Гр. Плѣвенъ 24 Февруарий 1897 год.
П. Сжд. Приставъ: **М. П. Марчевъ**. 3—3

№ 912

Подписанний Иванъ Чолаковъ П. Сжд. Приставъ при Плѣвенский Окр. Сждъ на II участъкъ на основание испълнителний листь № 4673 отъ 9 Декемврий 1893 год. издаденъ отъ Плѣвенский Окол. Мир. Сждия въ полза на Ат. Кънчовъ пълномощ. на жена си Мита Личовица настойница на малолѣтното си момиче Велика Личова отъ с. Згалювецъ, срѣщу Руссанъ Ив. Гуровъ отъ с. Вълчи-трънъ настойникъ на малолѣтнитѣ дѣца на покойния Митю Ив. Гюровъ за искъ 60 лева заедно съ лихвата имъ по 12 % годишно отъ 26 Октомврий 1891 г. до исплащанието и 10 л. сждебни и по водение на дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 17 Мартъ и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцелярията ми слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти, а именно:

1) Едоно Лозе въ землището на с. Катерница, Одърнска община, въ мѣстностьта до „Вълчи-трънскитѣ лозья“ отъ около 2 декара, при сжсѣди: Руссанъ Ивановъ Гюровъ, Черни Ив. Гюровъ и Михалъ Данковъ оцѣнено за 120 лева.

Продаваемий имотъ не е заложенъ никому.
Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присжтственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допустне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданта
гр. Плѣвенъ 22 Февруарий 1897 год.
Дѣло № 362 отъ 1893 год. 3—3
П. Сждеб. Приставъ: **Иванъ Чолаковъ**.

№ 1006

Подписанний Иванъ Чолаковъ п. Сждебенъ Приставъ при Плѣвенский Окр. Сждъ на основание испълнителний листь № 1928 отъ 27 Май 1893 г. издаденъ отъ Плѣвенский Окол. Мир. Сждия въ полза на Ради Ивановъ изъ с. Одърне срѣщу Мехмедъ Юсейнъ Дели Башовъ изъ с. Смърдехча за искъ 500 л. въ допълление на обявлението ми 6660 отъ 19 Ноемврий 1896 г. съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 3 Мартъ т. г. и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцелярията ми слѣдующий длъжниковъ недвижимъ имотъ а именно:

1) $1/2$ отъ едно бранище въ Смардехчанското землище мѣстностьта „Кара-асански пжть“ Около 14 декара при сжсѣди: Мехмедъ Османовъ; Берберъ Асанъ, Гора бара и Кара Асановитѣ ниви оцѣнена половината за 280 лева.

Продаваемий имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която даде първи явивши се купувачь

Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присжтственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ са допусне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по продантьта
Плѣвенъ 28 Февруарий 1897 год.
Дѣло № 159 отъ 1893 год. 2—3
Пом. Сжд. Приставъ: **Иванъ Чолаковъ**.

№. 418

Подписанний Маринчо **П.** Марчевъ, Пом. Сждеб. Приставъ при Плѣвенский Окр. Сждъ на III Испълнителенъ участъкъ, на основание Испълнителний листь №. 873, издаденъ отъ II Плѣвенский Мировий Сждия, на 13-ий Мартъ 1896 година, въ полза на Симеонъ Кировъ отъ с. Кацамуница, срѣщу Първанъ Гергвъ отъ същото село, за искъ 270 лева и др. и съгласно чл. чл. 1004—1025 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ на почитаемата публика, че слѣдъ послѣднето трикратното обнародвание настоящето въ „в. Плѣвненский Гласъ“ на 2 Априлий т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ повѣренната ми канцелярия слѣдующий длъжниковъ недвижимъ имотъ, а именно:

1) Нива въ землището на с. Кацамуница, въ мѣстностьта „Хумата“, отъ 8 декара и 1 аръ при сжседи: Иванъ Герговъ, Лисо Коновъ, Пжть и селско пазбище оцѣнена по емлячни регистръ за 162 лева;

2) Нива въ сжщото землище, въ мѣстностьта „Срѣщу осоето“, отъ 4 декара и 1 аръ, при сжседи: Ив. Христовъ, Иванъ Герговъ, Косто Ангеловъ и Кирица Тончевъ, оцѣнена също за 82 лева;

3) Нива въ същото землище на мѣстостьта „Чепенски долъ“, отъ 7 декара и 4 ара, при сжседи: Ив. П. Томовъ, Донко Димитровъ, Пжть и Ив. Герговъ оцѣцена също за 149 лева.

4) Нива въ същото землище, въ мѣстностьта „Чепински долъ“. отъ 5 декара и 1 аръ при сжсѣди: „Тржстенишки пжть“, Ив. П. Томовъ, Донко Димитровъ и Ив. Герговъ, оцѣнена също за 103 лева;

5) Нива въ същото землище, въ мѣстностьта „Чепински долъ“, отъ 4 декара и 5 ара, при сжсѣди: Донко Димитровъ, Петко Теодоровъ, Игнатъ Янчовъ и Ив. Панталѣевъ оцѣнена също за 90 лева;

6) Нива въ същото землище, на мѣстностьта „Равеньта“ отъ 4 декара и 8 ара, при сжсѣди: Ненко Петковъ, Пжть Иванъ Геновъ и Данко Рачовъ, оцѣнена също за 96 лева;

7) Нива въ същото землище въ мѣстностьта „Чепински долъ“ отъ 2 декара и 7 ара, при сжсѣди: отъ двѣ страни Донко Рачовъ и Първанъ и Ив. Гергови, оцѣнена също за 55 лева;

8) Нива въ същото землище въ мѣстностьта „Хумата“, отъ 6 декара и 2 ара, при сжсѣди: Иванъ Герговъ, Ив. Иотовъ, Димитръ Мариновъ и Пжть оцѣнена също за 124 лева.

9) Нива въ същото землище въ мѣстностьта

„Монастиря въ усонката“, при сѫседи: Тончо Ангеловъ, Павелъ Парвановъ, Първанъ М. Кировъ и пѫть, оцѣнена също за 87 лева.

10) Нива въ същото землище, въ мѣстностьта „Горни припекъ, отъ 3 декара и 5 ара при сѫсѣди: Първанъ М. Кировъ, Антонъ М. Кировъ, Кирица Тончевъ и Иванъ Герговъ, оцѣнена сѫщо за 71 левъ;

11) Нива въ същото землище, въ мѣстностьта „при гурунитѣ“ отъ 3 декара и 7 ара при сѫседи: Велико Спасовъ, Ив. Герговъ отъ 2 страни и Лисо Коновъ, оцѣнена също за 75 лева;

12) Нива въ сѫщото землище, въ мѣстностьта „при горунитѣ“, отъ 5 декара и 2 ара при сѫседи: Кирица Тончевъ, Лисо Коновъ, Пѫть и Ив. Геровъ, оцѣнена също за 104 лева; и

13) Ливада въ същото землище, въ мѣстностьта „Горнитѣ Ливади“ отъ 3 дек. и 1 аръ, при сѫсѣди: Михалъ Коновъ р. Витъ Ив. Герговъ и Георги Бешовъ, оцѣнена също за 62 лева.

Описанний имотъ не е золоженъ никому.

Желающитѣ да купятъ горнитѣ имоти ще иматъ досѫпъ всѣки присѫтственъ день и работенъ часъ да приглеждатъ книжата по продантьта.

гр. Плѣвенъ 22 Февуаирй 1896 год.

Помощ. Сѫд. Приставъ: **М. П. Марчевъ.**

Дѣло № 194/96 год. 3—3

№ 1206

Подписанний Иванъ Ат. Гѫрковъ И. Д. П. Сѫдеб. Приставъ при Плѣвенский Окр. Сѫдъ на II участъкъ на основание испълнителний листъ № 1009 отъ 22 Февруарий 1896 год. отъ II Софийскй Мир. Сѫдия въ полза на Българската Народна Банка срѣщу Ив. Н. Кантарджиевъ и порочителитѣ му М. Марковъ и М. Палевъ гр. Плѣвенъ за искъ 800 л. заедно съ лихата имъ по 8 % годишно отъ 5-й Априлъ 1895 г. до исплащанието и 44 л. сѫдебни и по водение на дѣлото ракноски и съгласно чл. чл. 910 и 936 отъ Гражданското Сѫдопроизводство съ настощето си обявявамъ на почитаемата публика, че на 21-й Мартъ т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеляриятa ми слѣдующитѣ длъжникови движими имоти, а именно:

1) Около двеста ведра вино три годишно находяще се въ домътъ на Киро Яковъ отъ гр. Плѣвенъ въ една возелница съ вмѣстимость около 220 ведра отъ дъбови дъски съ дървени обръче оцѣнено виното по единъ левъ и 50 ст. а възелницата за сто двадесетъ лева.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горе Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присѫтственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ са допустне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по продантa.

гр. Плѣвенъ 11 Мартъ 1896 г.

Дѣло № 210 отъ 1896 год. 1—1

Сѫдебенъ Приставъ; **Ив. А. Гѫрковъ.**

№ 681

Подписанний Маринчо П. Марчевъ Помощ. Сѫдеб. Приставъ при Плѣвенски Окр. Сѫдъ на III Испълнителенъ участъкъ, въ допълнение на обявлението ми подъ № 5358 отъ 19 Августъ мин. 1896 год. и съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ Гражданското Сѫдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 15 Мартъ до 15 Априлий т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване по втора продажба описаний въ горнето ми обявление недвижимъ имотъ принадлежащъ на длъжника Георги Караджовъ отъ с. Марашки Тръстеникъ.

Описанний имотъ не е заложенъ никому.

Желающитѣ Г. Г. да купятъ горний имотъ могътъ да идватъ всѣки присѫтственъ день и работни часове и приглеждатъ книжата по продантьта.

гр. Плѣвенъ, 8 Мартъ 1897 год. 2—3

Помощ. Сѫдеб. Приставъ: **М. П. Марчевъ.**

№ 1248

Подписанний Иванъ А. Гърковъ Сѫдеб. Приставъ при Плѣвенский Окр. Сѫдъ на I участъкъ на основание испълнителний листъ № 1951 отъ 3 Юлий 1896 год. издаденъ отъ Плѣвенский Окол. Мир. Сѫдия въ полза на Стояновъ Върбеновъ и С-ие изъ гр. Плѣвенъ срѣщу Цвѣтко Станушевъ за искъ 774 л. 25 ст. и 65 36 ст. разноски и съгласно чл. чл. 903 — 950 отъ Гражданското Сѫдопроизводство сь настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че на 19 Мартъ т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеляриятa си въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ длъжникови движими имоти, а именно:

1) Около 180 ведра вино оцѣнено по 80 ст. ведрото; 2) Около 150 ведра вино оцѣнено по 80 ст. ведрото: 3) 23 метра 90 санг. копринен рипсъ кафенъ; 4) 26 метра 90 сант. рипсъ копринен жълтъ цвѣтъ; 5) 25 метра 50 сант. рипсъ копринен турунжиянъ цвѣтъ: 6) 21 метръ рипсъ копринен куршумлиенъ цвѣтъ; 7) 7 метра 38 сант. рипсъ копринен зеленъ празовъ цвѣтъ; 8) 8 метра рипсъ копринен куршумлиенъ цвѣтъ; 9) 9 метра 46 санг. рипсъ копринен зеленъ празовъ ачикъ цвѣтъ; 10) 2 метра рапсъ копринен меденъ цвѣтъ; 11) 23 метра 80 санг. рипсъ копринен синъ цвѣтъ; 12) 12 метра 47 сант. рипсъ копринен ачикъ синъ; 13) 11 метра рипсъ копринен меденъ отворенъ цвѣтъ; 14) 22 метра 80 смнт. рипсъ копринен вишненъ цвѣтъ: оцѣнени по 1 л. 50 метъра.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ Които Г. Г. желаятъ да купятъ горниѣ имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присѫтственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допустне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по продантьта.

гр. Плѣвенъ 12 Мартъ 1897 год. 1—1

Дѣло № 362 отъ 1896 год.

Сѫдебенъ Приставъ: **Ив. А. Гърковъ.**

СПИСЪКЪ

На по забѣлѣжителнитѣ дѣла които ще се разглѣждатъ въ Плѣвенский Окрѫженъ Сѫдъ на 18-ий, 20-ий и 21-ий Мартъ т. г.

По искътъ на Тодоръ Табаковъ С-іе отъ гр. Плѣвенъ противъ Петко Т. Дановъ отъ с. Радиненецъ Стефанъ Чоновъ отъ сѫщото село, а живущъ въ гр. Свищовъ за искъ 877 л. и лихва за 5 години 438 л. 50 ст. а всичко 1315 л. 50 ст.

По искътъ но Тодоръ Табаковъ С-іе отъ гр. Плѣвенъ, повѣренникъ на Петръ Шеповъ срѣщу Христо Диловъ и порѫчителитѣ му Михалъ Добрѣвъ Маринъ Христовъ и Велчевъ отъ с. Бригаре Орѣховска Околия за 1067 л. и 30 ст, златни.

По искътъ на Стояновъ Бърбеновъ С-іе отъ г. Плѣвенъ срѣщу Пенчо Петровъ отъ с. Махлата за 1947 лева златни 42 ст. и по 12% лихва по записъ.

По изковата молба на Тооръ Табаковъ С-іе изъ гр. Плѣвенъ, повѣренници на Николай Н. Войниковъ отъ сѫщий градъ противъ Плѣвенското Градско Общинско Управление като продавачъ и Ив. Палуковъ отъ с. Брашляница и Въло Мандовъ като куповачи за направинно отчуждение на едно пространство отъ 1145 квадратни метра праздно кѫщно и дюкянско мѣсто оценено за 17,300 лева.

20-ий Мартъ.

По тѫжбата на Ив. Ив. Доковъ отъ градъ Плѣвенъ, повѣр. на Бъглѣжката Селска Община, срѣщу Мехмедъ Еф. Исмаиловъ отъ гр. Плѣвенъ за издаване крепостенъ актъ или признаване продажбата за дѣйствителна на едно бранище отъ около 300 уврата въ помѣстието на с. Бѣглѣжъ оценена за 2650 лева.

По тъжбата на Ив. Ив. Доковъ повѣр. на село Горна Митрополия Оханесъ Аладжиянъ жителъ отъ градъ Плѣвенъ и Киркоръ Гарабитиянъ жителъ отъ гр. Руссе за искъ частъ отъ мѣра на зтойность 4500 лева.

По тъжбата на Косто Христовъ отъ гр. Плѣвенъ срѣщу Георги Тодоровъ Лачовъ (Делията) жителъ отъ сѫщий градъ за искъ 5 кѫса недвижими имоти, а именно: 1) Кѫща въ гр. Плѣверъ двѣ лозя и двѣ ниви въ Плѣвенското землище оценени за 1760 лева и други движими имети оценени за 1068 лева а всичко имотъ оцененъ За 2628 лева останали наслѣдство отъ чича му Савви Бнгеловъ отф гр. Плѣвенъ.

21-ий Мартъ.

Поискъаъ на Цвѣта Димитрова по мѫжъ Тодорова отъ гр. Плѣвенъ срѣщу Илия и Vнко Димитрови отъ сѫщий гр. за $^{2}/_{7}$ части бащино наслѣдство оценено за 18,431 левъ.

По молбата на Марийка, Анка, Илия и Димитръ Цвѣткови отъ гр. Плѣвенъ противъ Цвѣта Димитрова отъ сѫщий градъ за разрѣшиние продаванието на движемитѣ имоти бакалски стоки останали слѣдъ смъртьта на Димитръ Цвѣтковъ.

СВѢДЕНИЕ

за Дифтерита въ гр. Плѣвенъ отъ 15-й до 28-й Февруарий 1897 година

ИМАШЕ		ЗАБОЛЕЛИ		ОЗДРАВЕХѪ		УМРЕЛИ		ОСТАВАТЪ	
Възр.	Дѣца	Възр.	Дѣца	Възр.	Дѣца	Възр.	Дѣца	Възр.	Дѣца
—	1	1	2	1	2	—	—	—	1

ИЗВѢСТИЕ.

Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви въ гр. Плѣвенъ извѣстява на всички правителственни учреждения, търговци и др., че за напрѣдъ ще приема да отпечатва всякакви видове книжа, съ цѣни най износни.

Печатница на Бр. Ст. Бояджиеви — Плѣвенъ